

Sygn. akt *XVII AmE 58/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 lutego 2014 r. Nr (...)

I. oddała odwołanie;

II. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt *XVII AmE 58/14*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 lutego 2014 r., znak (...) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że przedsiębiorca ten naruszył art. 30 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, iż nie złożył w terminie sprawozdania o którym mowa w art. 30 ust 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych za drugi kwartał 2013 r.

Za wyżej opisane działanie, Prezes URE wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000zł.

Za podstawę swojego stanowiska Prezes URE uznał okoliczność, iż z przesłanego przez Przedsiębiorcę sprawozdania kwartalnego za II kwartał 2013 r. wynika, że zostało ono nadesłane w dniu 20 września 2013 r. i wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 23 września 2013 r. co oznacza, że Przedsiębiorca nie złożył Prezesowi URE sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za II kwartał 2013 r., w terminie do 45 dni po zakończeniu tego kwartału tj. do dnia 14 sierpnia 2013 r.

Od powyższej decyzji powód - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., wniósł odwołanie, zaskarżając ją w całości. Decyzji zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. art. 30 ust 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Mając na względzie powyższe zarzuty, Przedsiębiorca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i nie wymierzanie kary pieniężnej w wysokości 5.000 zł, wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, a także o zasądzenie na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania, strona powodowa kwestionowała obowiązek składania przedmiotowego sprawozdania, jako że nie jest ona wytwórcą w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 Ustawy. Podkreśliła, że art. 30 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 18 Ustawy nie uzależnia obowiązku składania sprawozdań od wpisania do przedmiotowego rejestru, a nakłada taki obowiązek wyłącznie na wytwórców, którzy muszą spełniać określone wskazane w legalnej definicji cechy. Jednocześnie odwołujący wskazywał, że jedyny członek Zarządu spółki przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z leczeniem szpitalnym, które trwało kilka miesięcy, co zdestabilizowało działalność spółki.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania, zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

Powód prowadzący działalność gospodarczą (...) z siedzibą w L. został wpisany z dniem 18 marca 2013 r. na swój wniosek do rejestru wytwórców jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania i wprowadzania do obrotu estrów metylowych pod numerem (...). Rejestr obejmuje przedsiębiorców będących wytwórcami jw. na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Przedsiębiorca nie złożył w terminie do 14 sierpnia 2013 r ani do Urzędu Regulacji Energetyki, ani do Agencji Rynku Rolnego sprawozdań kwartalnych za drugi kwartał 2013 r. Takie sprawozdanie (...) sp. z o.o. złożyła do Prezesa URE dopiero 20 września 2013 r.

W okresie od 5 sierpnia 2013 r. do dnia 26 września 2013 jedyny członek zarządu (...) sp. z o.o. przebywał na zwolnieniu lekarskim. W spółce 4 kwietnia 2013 r została ustanowiona prokura samoistna, zatem w czasie nieobecności członka zarządu spółka mogła funkcjonować w obrocie gospodarczym a na zewnątrz mógł ją reprezentować ustanowiony prokurent w osobie M. S..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania administracyjnego oraz załączone do odwołania, które nie były przez strony kwestionowane.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu rację miał Prezes URE wskazując, że powód nie wywiązał się z określonego w art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych obowiązku złożenia sprawozdania kwartalnego za drugi kwartał 2013 r.

Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, zaś podnoszone przez powoda w odwołaniu zarzuty nie mogą skutkować jej uchyleniem.

W pierwszej kolejności należało zważyć, że stosownie do treści art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji - karze pieniężnej podlega ten, kto nie złożył w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lub 2, lub

podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu, w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2, 3a, 6-8a kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5.000 zł.

Zgodnie natomiast z treścią art. 30 ust. 1 powołanej wyżej ustawy: „Wytwórcy są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów:

a) surowców użytych do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz z produkcji własnej,

b) wytworzonych biokomponentów, ze wskazaniem biokomponentów wytworzonych z surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz z produkcji własnej,

c) biokomponentów wprowadzonych do obrotu, ze wskazaniem ich nabywców, w tym sprzedanych producentom biopaliw ciekłych;

2) kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów, z wyszczególnieniem zagregowanych:

a) kosztów zakupu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,

b) kosztów przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,

c) kosztów pozostałych,

d) dochodów ze sprzedaży produktów ubocznych.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że powyższy obowiązek jest skierowany do wytwórców, którymi zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 2 ust 1 pkt 18 są przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.), wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów.

W sprawie niniejszej powód prawidłowo został potraktowany przez Prezesa URE jako wytwórca w rozumieniu powołanego przepisu pomimo faktu, że w okresie sprawozdawczym tj II kwartału 2013r faktycznie nie wykonywał działalności dotyczącej biopaliw.

Przywołany art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w zakresie definiowania przedsiębiorcy zawiera odesłanie do art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej zgodnie z którym "Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą".

Istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest fakt, że powód został wpisany do rejestru wytwórców w dniu 18 marca 2013r jako przedsiębiorca wykonujący taką działalność oraz okoliczność, że działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru prowadzonego przez Agencję Rynku Rolnego (art. 4. ust. 1 i 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych).

Działalność regulowana zgodnie z definicją ustawową zawartą w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej jest działalnością gospodarczą, której wykonywanie wymaga spełnienia szczególnych warunków, określonych przepisami prawa. Przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej

odrębnej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej (art. 64 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej)

Zatem z chwilą wpisu do rejestru przedsiębiorca nabywa uprawnienia do prowadzenia regulowanej działalności gospodarczej (art. 75a. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Uwidocznienie podmiotu w rejestrze stwarza domniemanie faktyczne, że prowadzi on działalność danego rodzaju, którą wskazał we wniosku o wpis do rejestru. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie o prawdziwości danych podlegających wpisowi.

Warto w tym miejscu także podkreślić, że obowiązki informacyjne wytwórców o których mowa w art. 30 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych są konsekwencją obowiązków sprawozdawczych nałożonych na państwa członkowskie UE dyrektywą 2003/30/WE w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (art. 4 dyrektywy).

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że wpis do rejestru wytwórców, który jest potwierdzeniem prowadzenia działalności w zakresie wytwarzania magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów jest wystarczającą podstawą do zaistnienia po stronie przedsiębiorcy obowiązku informacyjnego o jakim mowa w art. 30 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Oznacza to, że nawet jeśli działalność w danym kwartale nie jest faktycznie wykonywana, to wytwórca w sprawozdaniu wykazuje wartości zerowe, co zresztą powód ostatecznie uczynił.

Wytwórca wpisany do rejestru mógłby się zwolnić z obowiązku sprawozdawczego nie przez sam fakt zaprzestania produkcji biopaliw, ale jedynie przez wykreślenie wpisu z rejestru wytwórców lub poinformowanie o zawieszeniu działalności.

Brak takich działań po stronie powoda jest jednoznaczny z istnieniem po jego stronie obowiązku o jakim mowa w art. 30 ust 1. Jest to logiczne jeśli się weźmie pod uwagę fakt, że dane o wielkości produkcji pochodzące od wytwórców stanowią przedmiot analiz i zainteresowania organów regulujących ten rynek, w tym także na poziomie europejskim. Monitorowanie rynku regulowanego jest istotnym elementem prowadzenia skutecznego nadzoru nad tym rynkiem przez uprawnione podmioty. Należy zwrócić uwagę, że fakt niezłożenia sprawozdania nie musi być jednoznaczny z nieprowadzeniem działalności wytwórczej ale może być efektem świadomego lub nie, zaniechania realizacji obowiązku informacyjnego. Dlatego oczywistym jest, że na każdym podmiocie wpisanym do rejestru ciąży obowiązek sprawozdawczy o jakim mowa w art. 30, przy czym oczywiste jest, że jeśli podmiot który w danym okresie faktycznie nie produkował, w sprawozdaniu wykaże wartości zerowe.

Warto w tym miejscu wskazać, że powód w istocie także uznał, że spoczywa na nim obowiązek złożenia sprawozdania, jako że przedmiotowe sprawozdanie zostało sporządzone przez spółkę i nadane w placówce pocztowej bez wezwania organu w dniu 20 września 2013 r. i wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 23 września 2013 r.

Nie mógł odnieść także skutku zarzut powoda, odwołujący się do choroby prezesa zarządu spółki i niezłożenia z tego powodu sprawozdania w ustawowym terminie, gdyż powyższa okoliczność nie wyłączała możliwości złożenia sprawozdania przez inną osobę uprawnioną do reprezentacji, jaką był samoistny prokurent ustanowiony w spółce.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących kary, to w ocenie Sądu, brzmienie powołanych wyżej przepisów przesądza o obligatoryjnym charakterze kary za naruszenie określonych w ustawie warunków wykonywania działalności gospodarczej, przewidując bezwzględny obowiązek ukarania danego przedsiębiorcy, w sytuacji spełnienia hipotezy przedmiotowej normy prawnej. Przepis art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych stanowi zatem samodzielną podstawę do wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy za nieprzestrzeganie warunków przewidzianych w tejże ustawie. Należy także podkreślić, że Prezes URE ocenia wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnianiem przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z ustawy. Z kolei wysokość kary nie podlegała miarkowaniu, albowiem wysokość kwoty została określona ustawowo co powoduje, iż zarzut powoda o zbyt wysokiej karze jest bezprzedmiotowy i nietrafny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ k.p.c. oddalił odwołanie uznając je za bezzasadne.

Wobec tego, że powód w całości sprawę przegrał, w myśl art. 98 k.p.c. został na niego nałożony obowiązek zwrotu na rzecz pozwanego, poniesionych przez niego kosztów niezbędnych do celowej obrony – kosztów zastępstwa procesowego strony przez pełnomocnika.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka